

Novine prihajajo vsako nedeljo. Priloga Marijin list i Kalendar Srca Jezušovoga. Cena pri sküpnom naslovu na dom 25 D., na posameznih naslovu 30 D., čí se cela naročnina naprej plača do 31. marca. Čí se pa sküpnom naslovu cena 30 D., pri posameznom 35 D. M. list i Kalendar se plačata posebi. Amerikanci plačajo za vse vküp 4 dolare. Naroči se na upravníštvi v Črenšovcih, Prekmurje. Uredništvo je v M. Soboti.

NOVINE

Glasilo Slovenske krajine

Izdajateo: KLEKL JOŽEF, vp. pleb. nar. poslanec.

Oglase sprejema samo tiskarna in uredništvo v Soboti Kolodvorska ulica 123. Cena oglasov cm² 75 par: 14 strani dobi 20%, 1/2 strani 25%, i cela stran 30% popústa za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetipet rečiš Din. više od vsake reči pol D. Med tekstom cm² 1.50 D., v Poslanom 2.50 D. Takso za oglašje plača uprava i da za vse oglašje od 5% do 50% popústa.

Rokopisi se ne vračajo.

Bolgari.

V zadnjoj številki smo pisali od velkoga potresa, šteri je zadel naše brate Bolgare i šteri se zdaj seli v Grčijo, gde je že tñdi vnogo škode napravlo.

Vnogi naši ljudje poznajo bolgarsko ljudstvo ar so bili med bojnov tam. Vsi so pravili, da so bolgarski jezik ščista razmili, ar je sploj podoben našemi jeziki. Od začetka se komi malo čüdnno vidi, čí čütie reči: „matita“, ali „deteto“. Čí pa malo pomisli, da je ta reč telko kak „ta mati“ ali „to dete“, samo da Bolgari reči „ta“, „to“, denejo pri guči na konec reči, te včasí spoznamo da je te jezik ščista slovanski jezik i da so nam Bolgari po jeziki brate.

Drügo je pa, ka so Bolgari po svojem pokolenji. Malo što zna, da so Bolgari pravzaprav Tatarí, šteri so prišli v te kraje gde so dnes, to je izhodno od Srbov ta do Čarnoga morja.

Moč slovanskoga jezika.

Bolgari so prišli kak divji tatarski ropari v zdajšnje kraje, i se tñ pomešali med ljudi slovanske krvi i slovanskoga jezika. Pri tom pa najlepše vidimo moč našega jezika. Iz zgodovine znamo, da so pred več kak jezero leti gučali v krajina od Čarnoga do Adrijanskoga morja i od dnešnje Češke i Karpatov pa tá dol do Soluna vsi ljudje eden slovan-

ski jezik. To je bilo v časi naši slavni vojvod Pribina i Kocija i naši sveti bratov Cirila i Metoda.

Gda so Bolgari prišli v te kraje, so pravzaprav oni premagali Slovane, pa so li sprijali njñv jezik i njñve šege i navade.

Ze mi sami lahko doma vidimo moč našega jezika pri naši sosidaj, Vograj. Tñdi oni so premagali Slovane v tej krajina, gde so se zdaj naselili, i so ločili severne Slovane od južni. Nego moč našega jezika je tñdi proti njim bila tak velka, da majo skoro vse reči polodelski i drügi kulturni potrebščin iz našega jezika. Poglejmo samo reči kasza, lapát, gereblye i tak naprej, ali kaszálni, kapálni i tak dale. To so vse slovanske reči.

Bolgari so pa ešče dale prišli, tak da so svoj prvi tatarski jezik ščista opústili i gučijo dnes slovanski jezik. Tak so Bolgari po svojem pokolenji mešani Tatarí s slovanskimi narodi, s šterimi so se združili i zoženili, po jeziki so pa zdaj ščista Slovani.

Velka Jugoslavija.

S tem pa, da so Bolgari tñdi Slovani, spadajo tñdi oni k južnim Slovanom. Čí se teda naša država imenuje Jugoslavija, ali država Slovanov, šteri so na jugu, bi se po vsoj pravici samo te lahko tak imenovala, čí bi bili v njeni mejaj tñdi Bolgri.

To bi bila prava, istinska

velka Jugoslavija, štera bi združila vse Slovence, tñdi tise, šteri so zdaj pod Taljani, Nemci i Vogri, vse Hrvate, vse Srbe i vse Bolgare. To je komaj cela, popuna Jugoslavija.

Ali se to gda zgodi?

Prvé ali sledi se to zagotovo zgodi. To je žela vsej narodov na jugu. Ze davno se je gučalo, da bo Jugoslavija samo te popuna velka i močna država, gda bodo v njoj vsi tej narodi združeni. Kakpa, da bi od znotra meo vsakši narod svoje posebne pravice i posebne meje, tak Slovenci, kak Hrvati, Srbi i Bolgari, meli bi pa ednoga vladara, edne peneze i edno vojsko. Za to so vsi tej narodi, i zato se bo te ednok tñdi zgodilo.

Kakpa, da so Bolgari i Srbi ne vsigdar živelí v največšem prijateljstvu kak se že te med sosidi rado zgodi. Istina je pa tñdi da se ravno Italija največ trüdi za to, naj bi prijateljstvo med Bolgari i Srbi kem najbolje mrzlo napravila. Nego dostokrat se ravno v nesreči i nevolí spozna pravo, istinsko prijateljstvo. To se je lepo pokazalo zdaj, gda je Bolgarsko našo sosido zadela velka nesreča zavolo potresa.

Naša država je darovala 5 milijonov za nesrečne po potresi

i to 3 milijone dinarov za Bolgare, 2 milijona pa za Grke. Naša država je bila med prvimi, štere so

prisköčile tem nesrečnim ljudem na pomoč i je darovala med vsemi državami do zdaj največ. Prišle so na pomoč že tñdi Italija, Francija, Anglija, Nemčija i vno-ge drüge. Te so pripelale največ, živež, obleko odevko i šatore, pod šterimi zdaj nesrečni ljudje brez hiž pod milim nebom stanüjejo.

Bolgarska država se je jako lepo zahvalila za naš velki dar i vse bolgarske novine pišejo jako lepo od naše države. Na te način se prijateljstvo med obema državama samo povekša i nede dugo, da pride čas velke zmožne i bogate Jugoslavije.

Zgrabili bi se radi.

Naše Novine so prinesle obširen odgovor na popravek, šteroga nam je poslal mariborski oblastni odbor. Povedali smo tam odkrito vse, ka nam je ležalo na srci. Oblastni odbor je na tisto nikaj nej odgovoro, ka je edino pravilno napravo. Zgrabili so pa za tisti odgovor naši demokratski siromaqueki, šterim pride pri njñvom potapljanji vsakša bilkica prav, da se primejo za njo.

Pravijo, da smo mi v tistom pisanji povedali, kak se nam ravno zdaj strašno slabo godi, gda je eden minister v vladi naš človek, dr. Korošec i gda ma v oblastnom odbori večino naša stran-ka. Tak piše njñva siromaska „Domovina“ i priporoča svojim ljudem, naj širijo vsešerom „Do-

Za bodočnost Sobote.

7. Bolnišnica.

Sobočka bolnišnica se je odprla l. 1898. Bila je prvo leto privatna i je mela samo 4 sobe z 24 postelami. Sprejemali so se samo takši betežniki, šteri so lahko stroške sami plačüvali. Leta 1894 je pa dobila bolnišnica pravico javnosti. Prvi primarij bolnišnice je bio dr. Cipot Zoltan, pomočnik pa dr. Geiger Vilmoš, šteri je gratao l. 1902. primarij za pomočnika je pa prišao dr. Škrilec, zdajšnji primarij i vodja.

Prostor za bolnišnico je dala sobočka občina brezplačno, načrte je pa napravlo g. Ratkol Tivadar, tñdi brezplačno. Za zidanje so darüvali največ domači grofje tak Szapáry, Söchenji i Battyanji občine v okroglini so pa vozile k šenki vse potrebno i dale vküp 1547 delavcov brezplačno.

Leta 1908. je bio prizidani južni del bolnišnice z operacijskov dvoranov, leta 1907. pa izolirnica i gospodarsko poslopje, zdaj se pa zidajo velki obširni hlevi na južnoj strani bolniškoga prostora.

Bolnišnico je pred prevzemom po našoj državi opravlaeo posebni kuratorij, šteromi je bio predsednik na zadnje sobočki dekan i kaonik g. Slepec Janoš.

Leta 1919. prvoga oktobra je prevzela bolnišnico v svojo upravo naša država. Zavolo bolševiške vlade je gratalo takše siromachej v njoj, da je na den prevzema nej bilo niti za eden den kürjave, nikšega živeža i nikši penez razen nikelko beli bolševiški bank. Bilo je pa precí dugov, štere je poplačala naša država l. 1920.

Kak je dnes?

Dnes ma naša bolnišnica tri zidine. I to glavni prostor, šteri tak po velikosti, kak po načrti i razdelbi nikak ne odgovarja svojemí nameni. Tñ so kirurški i notranji slučaji pomešani med seov i je vse tak napunje-no, da morajo iti ništerni betežniki iz toga oddelka v izolirnico, ka je protí vsem zdravstvenim predpisom. Zračni prostor pride na ednoga betežnika 8 m³ mesto 15 do 20 kak je te predpisano. Stranišča i kopalnice so skrajno slabe i nezadostne, hodniki pa prevoski za prenašanje betežnikov.

Ravno tak slabe so peči i podi.

Izolirnica je nikelko bogša od glavnoga poslopja čiravno ne odgovarja vsem predpisom. Ne je pa zadosta oddaljena i ločena od glavnoga poslopja ešče menje pa od kolodvora i ceste, gde betežniki gdešteč lahko pridejo vküp združimi ljudmi kre ceste.

Gospodarska zidina, gde je kühnja, shramba i stanovanje za sestre je v notranjosti jako nerodno razdeljeno. Jako slabe je tñdi to, da majo vse sobe cementnati tlak, ka je jako škodljivo za zdravje tistim, šteri stanüjejo notri.

V celom prostori se nahaja ešče mrtvašnica brez najmenšega pietetnoga znaka, slaba ledenica i zdaj ravno zidajo velke nove svinsko hleve. Plot je v jako slabom stanji.

Bolnišnico je oficijelno prevzeo v svojo eskrho mariborski oblastni odbor dne 27. oktobra 1927.

Ali je ta bolnišnica zadostna za naš kraj?

Čí poglednemo, gda je bila ta bolnišnica zidana, (i to samo bole za

sobočki okraj i ma prostora samo za 120 betežnikov, čí so vsi kak najbolje stisnjeni), lahko včasí povemo, da ta bolnišnica nikak ne zadostüje več potrebam naše krajine. To so povedale tñdi vse dözdajšnje komisije, štere so na kakši koli način preglednole to našo bolnišnico i to se pou-darja tñdi v vsej letni poročilaj vodstva bolnišnice.

Ta bolnišnica je odločno premala samo za našo krajino, slüži pa i mora služiti tñdi krajom prek Mure ar so tisti tñdi odrezani od drügi bolnišnic kak mi od radgonjske. Potrebno je, da se ta bolnišnica razširi i preskrbi z modernimi prostori i vsemi potrebščinami. Zdašnji mali prostor poleg železnice, je za moder-no vekšo bolnišnico nikak ne pripraven. Tñdi to je silno važno i veliko pitanje naše Sobote i cele naše krajine, kak se to reši.

I tñdi pri tom pitanji, kak pri vsej drügi, so potrebni premišleni resni i odkriti razgovori nas vsej, čí neščemo, da se nam tñdi tü zgodi kaj takšega, da nam teško odpústijo tisti, šteri pridejo za nami.

movino", da se tak ljudem odprejo oči, šteri ljudje bole skrbijo za našo krajino mi ali demokratije.

Ka je istina?

Nevemo, ali so naši siromiški demokratije razmili tisti članek, šteroga so naše Novine prinesle te, gda smo objavili popravek oblastnoga odbora ali ne. Mogoče je dvoje pri nji. To je, da so ga mogoče v istini ne razmili, ka se pri nji večkrat zgodilo, ar kakši posebno modri i bistri ljudi resan nemajo v svoji vrstaj. Mogoče je pa tudi, da so ga dobro razmili, samo so ga po svojoj staroj navadi naopak zasüknoli, da svojim ljudem tem ležej kaj strašnoga napišejo, kak se zdaj vsem grozovito božno godi, gda je dobila naša stranka nikelko moči v svoje roke i kak se je prvé vsem nebesko godilo, gda so demokratije vladali.

Mi smo v tistom članki povedali, da Maribor naše krajine ne pozna v zadostnoj meri i da tudi ne vidimo, da bi se potrüdo v zadostnoj meri spoznati to krajino. Povedali smo, zakaj se čütimo zapostavljene, i prošili, naj nam Maribor tečas sam pride nikelko na pomoč, dukeč nemo meli mi zadosta svoji domači šolani ljudi, šteri bi nam lahko pomagali.

To je glavna misel štero smo povedali i ne to, da se nam zdaj bole božno godi kak te, gda so demokratije meli oblast v rokah.

Ka so nam spravili demokrati, i ka naša stranka?

Samó na kraci povemo. Devet let so meli demokrati veliko oblast v našoj državi. I v tej deveti letaj bi skoro v našoj bogatoj državi vsi kodiške gratali. Vekšale so se dače, reda je ne bilo več nikšega, v našoj krajini so se začnole sekati šume kak, da se bliže sodnji den, z domi je pa vse začnole bežati.

Naši ljudje so komaj malo časa na vladi, i so se že zniž-

le dače, tak, da se bo že s prišestnim letom plačivalo skoro polovico menje dače kak letos, sklenolo se je veliko državno posojilo od šteroga mo meli tudi mi vno go haska i za naše delavce pogodba z Nemčijov po šteroj je že letos vno go naši delavcov odišlo tá, prišestno leto de ji pa šlo ešče več, delati so začnoli oblastni odbori i tak naprej. Pri šumaj se je vno go sekanje že stavilo, v drugi mestaj se pa ravno te dni vrši velka preiskava, da se dožene, či se je po zakoni sekało ali nej.

Zakaj smo tiste reči povedali oblastnomi odbori?

Zato, ar mamó v njem ešče vsigdar več zavüpanja kak v vsej demokratij. Povedali smo odkrito reč, z vüpanjom, da spadne na rodovitno zemlo. Povedali smo to reč zato, naj se nam od zdaj naprej ne godi več tak, kak se nam je do zdaj godilo. I oblastni odbor je našo reč razmo tak, kak je demokrati i drugi naši takši prijatelje nigdar ne bi razmili i nigdar ne šteli razmiti. Demokratije so itak nej včeni odkrito i naravnoč gočati, zato se njim to tak strašno čüдно vidi, da smo vüпали mi tistim ljudem, s šterimi smo združeni v ednoj stranki, kaj tak naravnoč v oči povedati, ka nam je ne povoli. Demokratije mislijo, da je najvékše prijateljstvo v tom, či eden drugomi nigdar istine ne povemo v oči, za hrbti se pa čemerimo. Da smo mi oblastnomi odbori telko povedali i smo poleg toga ešče li vsigdar na njegovoj strani, toga oni nemrejo razmiti. Za nas je pa to nikaj novoga nej.

Mi smo oblastnomi odbori povedali, da se v ništerni rečaj ne razmimo v popolnoj meri; demokratov smo pa niti pošnofali nej.

NEDELA.

(Po Vüzmü štrta.) V tisti časaj, pravo je Jezuš vučnikom svojim: »Idem k onomi, šteri me je pošalo; i nišče zmed vas me ne pita: »kama ideš?« Nego, ka sam vam to pravo, je žalost napunila srce vaše. Ali jaz vam istino povem: Za vas je dobro,

da jaz odidem ar či ne odidem, Oveseliteo ne pride k vam, či pa odidem, ga pošlem k vam. I gda pride on, karao bo svet od greha i od pravice i sodbe. Od greha zato, ka neso verivali v mene; od pravice pa ar idem k Oči i potom me nete vidli; od sodbe pa, ar je poglavnik etoga sveta že osojeni. Ešče vno go vam mam povedati, ali zdaj nemrete podnašati. Gda pa pride on, Düh pravice, včüdo de vas na vso pravico. Ar nede gučao sam od sebe, nego ka koli bo čüo, bo gučao i prišestne reči de vam naznanjüvao. On bode mené dičo, ar vzeme z mojega i vam nazvesti.

Navuk: Ne je vse v istini tak božno, ka se človeki božao vidi.

Maj.

Naši ljudje pravijo, da v tom najlepšem meseci guči i se smeje cela narava. Drevje je ešče v najlepšem cveti, da človeča noga i človeče oko obstane pri tom krasnom čüdi bože dobrotljivosti; prsi i srce se razširijo ob vživanji te lepote. Vse zeleni i raste, da se skoro lahko vidi z okom kak se listje širi i povekšavle. Silje na njivaj pa si naravnoč pogučavle kak malo dete pri prijetnoj sunčenoj toploti.

Življenje v naravi je meseca maja rajsko lepo.

I mi katoličani smo prisposobili te najlepši mesec v leti našoj nebeskoj Gospoj. Imenovali smo jo Kralico majnika.

Kak lepo je življenje po veri! Nigdar nemre meti tisti šteri nema vere telko veselja z vsem življenjom i gibanjom v naravi kak tisti, šteri vse to življenje preplete s sunčnimi traki nebeskoga življenja.

Krasen je maj, ali pravo korono njemi da Kralica maja.

Delavci majó 1. maj za svoj svetek. Nemamo pa lepšega poklona v mesec maj, kak so šmarnice, hvalnice Kralici Maja.

Mi se priklonimo ob vstopi v rajsko lepi mesec, Kralici toga meseca, Kralici vse lepote i krasote, Kralici nebeskoj -- Mariji.

Zgodovinski dnevi.

Prvoga maja, leta 1915, se je ustanovo v Londoni Jugoslovanski odbor. Te si je naložo nalogo, da bo

delao na to, da se vsi južni Slovani združijo v edno veliko močno jugoslovansko državo. Predsednik tomi odbori je bio dr. Trumbič. 1. decembra leta 1918. se je ta njüva namera spunila, tak, da so se združili Slovenci, Hrvati i Srbi, v edno državo, kralovino Srbov, Hrvatov i Slovincov. Bolgari, šteri so tudi južni Slovani, majó ešče svojo posebno državo, vno go Slovincov i Hrvatov je pa ostalo ešče pod Taljani, Nemci i Vogri. 1. decembra toga leta, bo obhajala naša država 10 letnico svojega obstanka.

Prvoga maja 1227. leta je pozdravo Koróški vojvoda v slovenskom jeziki pesnika viteza Ulricha Lichtensteina, šteri je odo okoli preoblečeni kak stara grška boginja Venus i popevao svoje pesmi. Pozdravo ga je z rečmi: »Buge vas primi, kralava Venus.« To so edne zmed najstarejši slovenski reči, štere so bile v tistom časi zapisane.

Murska Sobota.

— Častitamo g. Marič Alojz, sodni uradnik je napravó v Ljubljani pri višjem deželnom sodišči sodni kanclijški izpit.

— Od nas odide g. sodnik Miloš Senica, šteri je prestavljeni v Maribor.

— Poslano. Odgovor g. Lajnščaki. Da si vrgel med ljudstvo reči,

ki sem je nigdar nerabil, »namreč da kaj hočejo tej bageške«, se Ti je pri volitvaj posrečilo, da je prišla lista, na kateri si tudi Ti izvoljen, do velike zmage. Ta namen imaš tudi danes, gda znova začneš naprej nositi »bageške« ker si misliš, da Ti bude ljudstvo znova gorisedlo, a to se Ti sedaj nebode posrečilo. Ponovim, nigdar, nigdar ni sem se izrazil proti nikomur s besedami »bageške« ta reč se je skubala v preirigani glavi g. Lajnščaka in jo zdaj nosi naprej samo, da bi tako dobo ljudstvo na svoj stran.

Vse, kaj sem napisal glede plač in dohodkov g. Lajnščaka je resnica. To se da posvedočiti pri občini in po svedokih. Kdo moji trditvi neveruje, naj pride, njemi dekaze pokažem!

Kaj se pa tiče lažnjive trditvi g. Lajnščaka je moj odgovor:

• Pred 3. letami jaz nisem imel nikač opravljati pri občini, ker ni sem bil niti imenovan odbornik, torej ni sem mogel ničesar kritizirati. S kakim »tramom pred pragom« torej nisem

MORAVSKI: Monošter i njegov klošter.

Maló takših krajov ma naša Slovenska kraj, ki bi bili zgodovinsko preiskani i nas spominali na veselje ali žalostno preteklost našega roda, šteri živi že duga stoletja na toj zemlji. Pa kelko pomamo mi svojo preteklost? Resnično pa tudi zadosta žalostno je, da preveč malo. Vzrok tomi je, da smo bili do najnovjših časov pod tujinskim i to vogrskim kulturnim vplivom. Ali smo meli lastno književnost kak drugi narodi? Ali so nam dali mogoče Vogri slovenske šole v šteri bi deca smela gučati v materinskem jeziki, bi spoznavala lepote svojga jezika, bila ponosna na njega i ga ljubila? Vse to bi nam šlo po božih i svetskih postavaj. Ali gda bi se pa te spunilo njüvo srčno hrepenenje, ki se bo spunilo če že prvo ne na sodnji den, »Magyarország od Kar-

patov do Adrije...« Zato je naše ljudstvo nej krivo, če njemi fali poznanje lastne zgodovine. Krive so teške politične, socialne in kulturne razmere v šteri je naš narod živo duga stoletja. Ka je zgübleno se ne da popraviti!

Nova doba je nastopila za nas zdaj gda smo združeni s svojimi brati po jeziki, krvi i veri v slobodnoj jugoslovanskoj državi. Zdaj se teda več nemremo zgovarjati z prvo navedenimi tehtnimi vzroki. Či ostane našo ljudstvo ešče nadale nepoučno o svojoj zgodovini, pa se bodo mogli navesti drugi vzroki, ki nas gotovo ne bodo opravičevali! Dužnost izobražencov je, da seznanijo svoje ljudstvo, v kelko je to kakpa mogoče, z njegovim preteklostjov i preteklostjov vsej bratov Slovincov. S tem se zbüdi v njij narodna zavednost, da se ne bodo sramüvali pred tühinskim svetom svojega jezika i roda, nego, da bodo s ponosom pravli: »Slovenec sam«. Zato smo se namenoli nikelko seznaniti naše ljudi

z zgodovinov Monoštra i njegovoga kloštra, ki je znan daleč po sveti i mi. ki smo v njegovoj bližini pa tak malo poznamo njegovo zgodovino!

Monošter leži tam, gde se Lapinč izliva v Rabo. To je stari váraš, ki je že dosta preizkušenj trpo, posebno v tistoj dobi, gda so Törki gospodarili na Vogrskom. Tej so pogostoma vpadali skoz Monošter i njegovo okroglino na Štajersko. V bližini se je vršila znamenita bitka leta 1664, med Avstrijci i Törki, zavolo štere je Monošter znan po vsoj Evropi in bo znan tudi za sto i sto let, dokeč de se človeški rod brigao za svojo preteklost. Tüdi iz dobe Rákoczyjove vstaje je znanih več spopadov med Kruči i Labancü, to je med vogrskimi uporniki i cesarskimi vojaki. Monošter se vsigdar lepše razvija. Posebno je razvita obrt i industrija. Ima tovarno za tobak, tovarno za vöre, ciglenico i električno napravo. Prebivalcov je kakši 4000 i so Vogri i Nemci pa tudi vno go Slovincov. Nadale ima tudi gimnazijo, na

šteroj so se nigda šolali skoro vsi dijaki iz naše krajine i je ešče dnes vno go Slovincov na toj gimnaziji.

Če je v Monoštri kaj omembe vrednoga, lepoga i znamenitoga po svojoj preteklosti, je gotovo klošter barátov cistercijanov. Trdao sam prepričani, da je malo takših čitatelov našega lista, ki Monoštra, hakti kraja i njegovoga kloštra nebi poznali. Zato mislim, da mi ne bodo zamerili, če jim ščem na kratko opisati zgodovino toga kloštra. Omembe je vreden, ar je pod njegovo oblast spadalo v srednjem veki, ki je doba fenzalizma (oblasti grofov i cerkvene gospode nad podložnimi jim kmeti), tüdi preci slovenskih vesnic. Zato so barátje zagvüšno več ali manje vplivali na življenje vsaj onih Slovincov, ki so njim bili podložni.

Ustanovo ga je vogrski krao Béla III. leta 1183. za prošnjo vrhovnoga opata cistercijanskoga, Petra. Prvi barátje so prišli iz Citeau-a (izg. Sitoja.) (Dale sledi.)

imel in nimam danes ničesar opraviti. Glede najhujšnice, katera bi tekla iz dvora g. Dobrayja, pa mi naj dovoli povedati g. Lajnščak, da indri so vsekakor takšne nevole, samo da tam je ravno on zainteresiran in to malenkost žene gor, dokler od ovih molči. Glede plota g. Dobrayja pa toliko, da je bil zagrajen prostor po zakonu predpisani poti varendo dani, da je potemtakem plot vpravičeno zgrajen in da dokler najemna doba ne poteče, nima nihče pravice plot vkrasj spraviti.

Laž je, da bi jaz napisal moje članke zaradi tega, da bi imel kaki hasek. Ne, napisal sem je le v javnem interesu, da ljudstvo vidi, kako delajo odborniki ki jih je zvolilo. Z prefriganimi rečmi pa pravico ne boš pobil g. Lajnščak, ar pravica mora zmagati tudi te, če si me ni upal zaradi moji resnični trditve postaviti pred sodnijo!

Tvoj zadnji članek najbode svedoči, da što in kaj si!

CVETKO LAJŠ.

Uredništvo za vsebino pod tem naslovom ne odgovarja.

— **Zbetežao je g. sodni predstojnik dr. Slavko Šumenjak.** Za časa njegove bolezn ga nadomešča g. sodnik Ivanc.

— **Gospodarsko konferenco** je zezvalo te četrtke ob 2 vori popoldnevi v občinski posvetovalnici Gremij trgovcov za srez M. Sobota isto zavolo najetja inozemskega posojila od strani države. Ta konferenca je precejšnje važnosti za našo krajino i bomo od nje ešče pisali, čitudi se je po našem mišljenju vrila že nekoliko kesno.

Slovenska Krajina.

— **Izjava.** Na zborovanji srezkoga učiteljskega društva v Črensovcu dne 21. aprila 1928. je trdo g. Izidor Horvat, hotički učiteo, da piše eden njegov tovariš, znani sotrúdnik »Népujsága«, vse vrste toga lista. Gda je te gospod protesterao proti toj trditvi, je g. Horvat odgovoro, da naš sotrúdnik laže. Po svojoj dužnosti izjavlam, da je ne lagao naš sotrúdnik, nego g. Horvat je ne gučao istine.

Ravno to izjavo sam priobčo tudi v »Népujsági« gde je pa v tiskarni pomotoma izostala reč, »nem« i se je po toj pomoti cela izjava tak razmila, kak, da je g. Horvat gučao istino, naš sotrúdnik pa ne. Prijatelji našega lista, so gotovo včasih sprevidili, da je to neprijetna pomota, štero v prišestnoj številki »Népujsága« popravimo.

FR. BAJLEC

urednik »Népujsága.«

— **Dešč i povodni.** Dugo čakani i jako potreben dešč je nekoliko namočno naše njive. Či bo zdaj po tom lepo vreme, bo jako lepo vse raslo. Pri tom dežči je pa ništerne naše kraje velka nesreča zadela. Okoli Prosenjakovec i Križevca, kak tudi v Jurjavskoj dolini, i okoli Kúkeča i Gerlinec je nagli velki naliv strašno škode napravio. V tej krajaj se je vtrgno oblak i odneso s celi velki njiv vso rodovitno zemlo ništernim cele njive s komaj posajenimi krumpičami. V tork večer i v sredo so od vsej strani zvali naši ljudje na pomoč. Iz Sobote je v sredo opoldne odišlo vojaštvo pa tudi iz glavarstva so se odpelali gospodje v nesrečne kraje, da na mestu samom poglednejo kelko je ško-

Priporočamo KOLINSKO CIKORIJU, ki je izvrsten pridatek za kavo.

de. Iz Prosenjakovec je postar kratko naznano: »Zdaj v tom časi gda telefoneram je v mojoj sobi že više kolena voda«. Pravijo, da se je tudi nekoliko hiž porušilo i se je ešče več drugi vékši nesreč zgodilo ali od toga ešče nikši pravi potrdil nemamo. Ravnotak pravijo, da je na Vogrskom više od naše krajine edno véš ščista porušilo. Mogoče, je da se je tam tudi kaj vékšega zgodilo, ar je neba bila na tistom kraji jako kmična i se je čtilo močno grmenje, ali tudi od tam smo ešče nikši pravi poročil nel dobili. Potoki so ništerni po tri metre visiko narasli ravno tak je močno narasla Múra, i se je bojati, da bo začnola znova zemlo trgati.

— **Prosvetne tekme.** Naši Orli so bili 15. aprila v Lotmerki na prosvetni tekma celoga Lotmerčkoga orlovskoga okrožja. Iz naše krajine so nastopili iz Žižkov (14 dečkov) i iz Bogojine (9 dečkov). Nadale so bila ešče društva iz Lotmerka, Radgonje, Križa, Sv. Tamaža i Sv. Jurja. Prvo mesto so dobili Orli od Sv. Tomaža (18 dečkov) drugo pa Orli iz Bogojine (9 dečkov). To je gotovo lepo mesto, štero so dosegli naši dečki zmed sedem družtev, čl pomislimo, da je načelnik bogojanskega društva morao te den ravno zavolo vojaške zadeve ostanoti v Beltinci.

— **Popravek, beltinski dimnikari i g. Erjavec.** G. Antonin Erjavec, dimnikarski mojster v Beltinci, nam je poslao nikši popravek. Pravi, da bo postopao proti uredniki po tiskovnom zakoni, čl ne priobčimo tistoga popravka. G. Erjavec naj zna, da ma edino sodišče pravico postopati po zakoni proti komi, ne pa kakši dimnikarski mojster. Obrúgim naj zna, da mora meti popravek po tiskovnom zakoni gotove pogoje, da je urednik prisiljen priobčiti ga, ob tretjim naj zna, ka so dužnosti urednikove. Dužnost urednikova je, da tolmači javno mnenje i pazi na to, da se nerednosti i nezakonitosti ne razširijo med ljudstvo ar to jemle ugled državi i menša zavüpanje do zakonov. I v tom deli čuva tudi urednika zakon.

G. Erjavec pravi da beltinski dimnikari izpolnjujejo svoj posel v redi i po predpisi, da je nej istina, da bi hodili po dugom časi samo nekoliko rone gledat, i da pridejo vsakši dva all tri mesece zmetat i te komaj, tak napravijo, da si morajo ljudje sami saje vužigati, i da si plačo zna povešavati, za drugo se pa ne briga dosta ar majo dimnikari za to posebne tarife. Na to povemo mi: Mamo svedoke, da so hodili beltinski dimnikari neredno zmetat, da so si ništerni morali za njimi ešče ednok sami zmetati, da so si edni sami vužigali saje v rori, da je dimnikar sam podpišüvao gospodarovo ime, da se je zadirjao i sirovo gučao i da se je samo plača redno poberala. To priobčiti je urednikova dužnost, za to vživa on obrambo zakona, g. Erjavec pa naj ide k sodniji, da njemi tam ešče bole dokazemo i za pot kaj zaslužimo.

— **Porcijske knjigice** pridejo nazaj kak je to inda bilo. Tam bo zapi-

sano vse notri, kelko i gda je što dače plačao. Zdaj se pa na sveti nišče ne spozna na poberanje dače. Človek plača vse pa njemi pri prišestnom čeki že pa kakše zaostanke napišejo. Zdaj so dobili ništerni na novo palig preci več dače kak lani v tom časi i nišče ne vej zakaj. Mogoče zato, ar je lani tak jako siaba letina bila?

— **Kak idemo naprej?** V sobočkom okraji je bilo v lanskem leti rojeni 1430 (od tejjje 157 nezakonski ali več kak vsakši deseti), mrlo je pa 1103. Od tej je mrlo naravne smrti 1079 (od tej 150 na sühom betegi to je skoro 14 procent), 8 se ji je obesilo, 1 se je strela, edna pa zastrupila. Eden je bio bujiti tak, da je dobo 15 vdarcov s sekirov po glavi. Smrtini nesreč po nepriliki je bilo 14. 5 se ji je vtopilo (2 spadnola v potok, 2 v studenec, 1 v mlako) 2 sta zmrznola, 1 se je bujo pri podiranji drv, eden se je poparo z vročov župov i mro, ednoga je zdrúžgao zid, ednomi se je vužgo obleč, ednoga je vdaro konj s kopitom po glavi, da so njemi možgani vö prišli, eden je bio povoženi, ednomi je žaga vrgla falat lesa v črevo i njemi je zdruzgalo getra. Jako pisane zgodbe, škoda da nemamo toga iz cele naše Krajine.

— **Dijaški izleti** naši sobočki gimnazijcov se vršijo to nedelo. Skoro večina dijakov ide z železnicov v kraje prek Müre, razreda I. b i II. b pa ideta s svojima razrednikoma na Goričko. Tej dijaki se odpelajo z avtomobilom do Cankove, nato pa odidejo peški prek Korovec, Gerlinec, Fükšinec v Kramarovec, gde bodo meli obed. Od tu naprej ido na Serdiški i Sofinski breg do Serdice, gde bodo spali. V nedelo idejo k sv. Jürji, gde bodo pri sv. meši, od tu prek na Gornje Slaveče i k Gradi, od tu pa v Mačkovec, odkde se bodo z železnicov odpelali nazaj v Soboto. Našim dijakom želemo vnogo veselja na lepom majniškom izleti, ljudem pa priporočamo, da dijake vsešerom kem najbolje prijazno sprimejo.

— **Za zatiranje sadni škodljivcov** je ministratvo za kmetijsko dosegnolo, da je monopolska uprava znižala ceno tobačnomi ekstrakti s šterim se tej škodljivci vničavlejo. To pa vala samo do 31. decembra toga leta. Do toga časa bo valao tobačni ekstrakt 5 Din 1 kg.

— **Velika Polana.** Vnogo dobrotnikov se je že spomnilo naše cerkve, posebno so vrli Amerikanci kaj radi prispevali za njeno olupšanje. Največji dobrotnik pa se je zdaj oglaso, ki želi dati poslikati cerkev, in je v ta namen (za slikanje svetišča) poslao 8 jezera Dinarov. V svojem imenu in v imenu farnikov izrečem tomi plemenitomi darovniki Vuk Štefani iz Male Polane, sedaj v Chicagi najsrčnejšo zahvalo in Bog plati.

— **Kukorica za siromaške kraje** v kratkom pride. Eden vagon pride v Soboto, eden v Mačkovec, eden pa v Šalovce. Tisti, šterim je bilo naznanjeno, dobijo zdaj to pomoč. Občine pa, štere majo ešče kakše po-

sebne siromake naj to včasi javijo na glavarstvo da tudi tej ešče nekoliko dobijo.

— **INKA Vinovica.** Či čütite bolečine reumatizma, glavobola, zobobola, prehlad prsi, nosa, grla, želodca, vzemite INKA. Glážek stane 10 Din. po pošti 3 glažki 45 Din., 6 glažov 70 Din. Dobi se v Lekarni pri sv. Trojci v Dolnoj Lendavi, v vsej lekarnaj v bogši trgovinaj v Slov. Krajini. Trgovci popust.

— **MAJALA** creme, mast za obraz i roke vam obrani mladost i zdravje. Minejo pege, piščajci, razpokana, i rdeča mesta. Lonček Din 12. MAJALA-žajfa za obraz Din 8. Dobi se v lekarni pri Sv. Trojci v Dolnoj Lendavi vsej lekarnaj i bogši trgovinaj v Slov. Krajini. Trgovci popust.

— **Rekord proizvajanja vör** 'pomeni prilika, da se prava švicarska žepna vöra, Anker, Remontoir, Roskopf lahko dobi že za 49 Din 60 par i švicarska budilnica Anker z triletov garancijov že za 64 Din 20 par. Za to ceno lahko dobite vöre iz lastne švicarske tvornice vör pri H. Suttner Ljubljana št. 945. Zahtevajte brezplačno velki krasni cenik s slikami, v šterom mate veliko izbiranje vör, zlatnine, srebrnine, pripravne predmete za darila po najnižioj cenii.

Politične beležke.

Avstrijski generali. G. Hočevar učitelj iz Kroga je pravo na učiteljskom zborovanji, da so prej avstrijsko armado vodili avstrijski generali, naše pa ne bodo. S tem je šteo povedati, da on što je v Prekmurju rojen, što je na toj zemli zraseo i na to zemlo puščao skuzé veselja i žalosti ne more postati več kak preprosti vojak v uradniškom kadri. Opozarjati pa moramo gda Hočevarja, da živimo v demokratičnoj državi v šteroj generale ne postavla — ne Peter i ne Pavel — nego volja naroda. To si naj dobro zamerkajo g. učiteo Hočevar i naj povejo pri prvi prišestni priliki, da bo pri nas imeo voditeljsko palico v roki oni človek, šteromi to palico zavüpa — naše ljudstvo, naš narod.

Janičar. Janičari so bili tórski vojaki, šteri so nesmileno šli — če je bilo potrebno, tudi proti krvnomi brati. Janičare so vzgajali iz dece, štero so spolovili v pokrajinaj kde so živeli krščeniki. Mamo pa tudi moderne janičarje. To so naši domači ljudje, sinovi krščanskih starišov, šteri zdaj z velkov korajšov idejo v službi vernevarnih liberalov proti svojim bratom. Stari tórski janičari so bili hrabri vojniki, moderni janičari pa od liberalnih drobtinac slepi — hlapci.

Senje

se vrši v Vržeju živinsko in kramarsko letos 7. maja, kar blagovolite vzeti v znanje, in senje mnogóštevilno posetiti.

Vabi Županstvo.

CIGEO (OPEKA).

Naznanjamo cenj občinstvu, da se dobi vsakovrstna opeka Križevske opekarne i Pucinske opekarne za letošnje leto po zelo znižani cenii in na ratno odplačilo. Naročila sprejmejo obe opekarni in tvrdka

HARTNER
v MURSKI SOBOTI.

GOSPODARSTVO.

Valenje picekov.

Če ščemo meti dobre domače küre, moramo skrbeti za rano valenje. Mesec maj je zadnji čas za nasajanje. Za valenje moramo jemati le oplojena ne prestara, navadno bole okrogla jajca najboljši jajčaric. Oda mislimo kokaš nasaditi moramo poiskati za valenje dober prostor, šteri mora biti popolnoma suhi, ne premrzo, zračen i mérén pred ljudmi i živalmi. Če si je pa kokaš sama zbrala gnezdo na primernem kraju, jo püstimo tam. V gnezdo z melkega sena ali otave denemo 15 do 21 izbrani jajc, kakša je kvočka po velikosti. Za valenje zberimo mérno i zanesljivo kvočko, najbokša je takša, štera je že valila. Ves čas valenja je skrbeti kvočki za zadostno i primerno hrano. Najbokše je zrje.

Skrbimo, da bo kvočka dobila vsaki dén čisto i mrzlo vodo. Po šesti dneval pregledmo jajca, štera so oplojena i se bodo zvalila. Jajce zemimo i je operimo v toploj vodi, dobro izbrišimo i obrnimo proti svetlobi; če je jajce prosojno (da se vidi skoz) i je ednako svetle farbe, je ne oplojeno i se lejko ponüca v kühnji. Oplojeno jajce pa ma že peti den temno piko i drogne žilice. Jajce z temnov pikov brezi žilic pa začne goniliti ali je pa napačno zavrženo. Takše jajce skühajmo i ga dajmo picekom ali küram. Za proba ali so jajca dobra ali ne, nücamo jajčno svetilko, štera nam zanesljivo pokaže kaj je v jajci.

Če je vse v redi i je gospodinjí sreča naklonjena se v trej tjeđnaj zvalijo piceki. Ti naj ostanejo pod kvočkov, dokeč se ne posušijo, potem pa je odnesmo na toplo, dokeč se vse ne zvalijo, da je kvočka ne pohodi. Rece nücajo 82, goske pa 83 dni. Napačno je že pred tem časom jajca preklükati. Če pa ešče po tem časi ostane kaj jajc, za štera ne vemo, če je notri življenje ali ne, je denemo v toplo vodo (40—42°). Če so piceki živi, se jajca v vodi genejo. Takše jajce zbrišimo i njemi napravimo ób debelejšem konci (péti) luknjó i denimo nazaj pod kvočko. Po dobri 12 vöráj se more picek zlečti. Če se to ne zgodi, je znak, da ne bo s piceka nikaj i jajce lejko brezi skrbi vržemo na gnój.

Dostakrat se tüdi zgodi, da se z jajc či so tüdi oplojena, ne zvali picek ali pa slab i hitro pogine. Vzrok je te, da ma jajce preveč vode v sebi. Če pa mamó na vsaki 10 küř dobroga kokota i primerno polagamó, dobro kvočko, ki v dobrom, mirmom mesti sedi, se nam zvalijo iz vsej belic piceki.

Penezi:

Ameriški dolar 56-75 Din., Česloslovenska krona 1-68 Din., Avstrijski šiling 8 Din., Vogrski pengó 9-73 Din., Nemška marka 13-53 Din., Taljanska lira 3 Din., Francuski frank 2-28 Din., Švicarski frank 10-93 Jugoslovanski dinar notira na švicarskoj borzi 9-13.

Pri penezaj že duže časa nega nikš posebni sprememb. Naš dinar, kak tüdi denar drugi držav so skoro stalno na istoj višini. Za razne špekulante s penezaj je to nej najbogše, za splošno gospodarstvo je pa to velka dobrota.

Cene:

Zrnj: 100 kg. (metercent) pšenice 350—40 Din., žito 300—340 Din., ovca 250 Din., ječmen 260 Din., kukorica 280—335 Din., hajdina 300 Din., proso 200 Din.

Cene silji se zdaj že dva tjeđna

močno zdigavlejo. Podrakšala se je posebno pšenica, vsa mela pa tüdi kukorica. Tak je prišla pšenica premnoči tjeđen v Ljubljani že na 400 Din., kukorica pa na 335 Din. Kukorica se je zato tüdi močno podrakšala, ar so je vno go spókúpili za tiste kraje, gde je lakota. Cene se pa držijo tüdi za toga volo tak visiko, ar se v ništerni krajaj kaže jako slaba letina tak posebov v Ameriki pa tüdi na Polskom i ništerni drugi država j kre Dune.

Živina: v Maribori: biki za klanje kg. 7—8 Din., krave za klanje 6-7 D., krave za klobase 4-5 D., mlada šivina 7—7.50 Din., teoci 10—12.50 Din. Cena govédine: 10—17 Din., tetelne 17—20 Din.

Svinje: v Maribori: prasci 5 do 6 tjeđnov 180—250 Din., prasci 7 do 9 tjeđnov 250—300 Din. eden. Svinje kg. žive vago 10—12.50 Din., mrtva vago kg. 16 do 18 Din.

Za prasce je izdad velko spitavanje, zato, ka je zdaj najbolje pripraven čas za küpüvanje prascev za krmjenje. Cena prascev se drží na močnoj višini.

Belice: na velko 1 do 1.25 D., na placi 1.25 do 1.50 Din.

Mleko: na velko 1.25 do 2 D., na placi 2.50 Din.

Mleka je čiduže menje zato so pa tüdi cene nekoliko višije. Dobi se pa zadovolje zmočaja i je tüdi cena nej previsika.

Kože: v Ljubljani: polske lisice 290 do 460 Din., vidre 550 do 840 Din., ververice zimске 20 Din., divji savec 19 Din., jazbec 60 do 66 Din., srne 22 Din., dihur (tor) 210 do 290 Din., domače mačke 20 Din., krt 4 Din., podlasica bela 80—95 Din., rjava 15 Din.

IZJAVA.

Podpisani Rožman Peter iz Bogojine, izjavlam, da ne prevzemem nikš dugov, štere bi napravila moja žena Treza, roj. Beakovič.

ROŽMAN PETER
posestnik, Bogojina.

RAZPIS.

Evangeličanska gmajna Gornje-slavečka vóđa zidarstvo, tišlarstvo, tesarsko, glažarsko i šlosarsko delo pri zidanji nove cerkvi.

Ponüdbe naj se pošlejo na adres evang. župnega urada v Gornji Slaveči (p. Rogoševci) do 5. maja t. leta. Potrebnejše se zvedí pri adresanti.

Evang. gmajna si pridži pravico, da vóđa delo ne gledóč na najmenšo ponüdbo.

Cerkveno predstojništvo.

Senje v Martjanci,

velko živinsko i kramarsko bo zdaj 14. maja mesto 6. maja. Za mesto se nikaj nede pobéralo.

Občinski odbor.

Mali oglasi.

K odaji

10 plügov goric z lepim sadovnjakom i zidanov hižov z ednov sobov, pivnicov i prešov na Lendavskom bregi. Küpci naj se zglasijo v D. Lendavi, Mlinarska ul. 197.

Naznanjam

cenjenim starišom, šteri majo férmance, da prosim od ednoga para obleke za delo samo 40 Din. HAJNAL IG-NAC, krojač (po indašnem Pozvekov Naci) M. Sobota.

K odaji

skoraj novi bicikl jako fal v Beltinci. Poizvedí se v hrñnilnici.

K odaji je

en kontrabas (bajz) ešče ščista v dobrom stáni več se pozve v uredništví NOVIN.

Mlatilni mašin

Hoffer Schreutz 4 konjev moči mlatec na krugle v jako dobrom stani k odaji. Cena se pogovori. Gde se dobi mašin se zvedí v uredništví NOVIN.

Prekmursko kat. podporno društvo sv. Ivana Krstitela.

št. 13. spadajoče pod družbo sv. Drüžine. Družstvo je ustanovljeno 15 septembra 1920 i. in je najboljše za Prekmurske Slovence in Slovenke v Chicagi. Zavarüje se lahko od 250 do 500 dolarov. Moški in ženske od 16. pa do 55. leta. Deca od 1. leta do 16. Deca plačüjajo vsi po ednoj ceni 15 centov na en mesec, a starejši pa po svojoj starosti, či se mladi da notri menje, či starejši več. Seja je vsakó 4. nedelo v meseci ob 2 vöri popoldne v Cerkvenoj dvorani sv. Štefana, Lincoln, št. po 22. Pl. V slucaji poškodbe član ali članica dobijo za 6 važnejših operacij 75 dol., za zgübo ednoga oka 100 dol., za 2 oke 250 dol., tak ravno za roko ali nogo či je več nej za delo. Za 4 prste na roki ali na nogi 50 dol. Odborniki za leto 1927. so sledeči: Predsednik: Ivan Horvat 2050 W. 23 rd, St., podpredsednik: Martin Gabor, tajnik: Štefan Pöys 1929 W. 22 nd. Pl., blagajnik: Ivan Denša 2730 Arthington St., zapisnikar: Marko Vouri, nadzorniki: Števan Horvat, Matjaš Hajdinjak in Mihal Haklin. Družstva voditeo: Janoš Hren, vratar: Števan Kreslin.

K odaji verstvo

v Murskom Središči pri glavnoj cesti z lepim vrtom i sadovnjakom, sposobno za kakšo obrt. Hiža ma 2 velkivi sobi, spajz, kühnjo, 2 šupi i štala. Cena 75.000 Din. Pitati pri slikari

FILIP JOSOVIČ
DOLNJA LENDAVAL.

Zmagovalka

pri tekmi za najfalejšo ceno je Suttnerova prava švicarska budilnica št. 105.

Z zanesljivim Anker strojom, štera stane s triletnov garancijov samo 64 Din. 20 p.

Ravnokat prava švicarska žepna vóra št. 100 Anker stroj Remontoir-Roskopf samo 49 Din. 60 p. Anker Remontoir Roskopf št. 111. s triletnov garancijov samo 69 Din. 20 p.

Po povzetji, ali pa se pošlejo penezi naprej.

Rizike nega. Či se Vam kaj ne vidi, to Vam zamenimo, ali pa damo peneze nazaj. Velki cenik s slikami vör, lancov vsakovrstne zlatnine i srebrnine kak tüdi cenik s sto drügimi potrebajmi predmeti za dnevne potrebščine, dobite brezplačno či pošlete svoj adres na Svetovna trgovina vör

H. SUTTNER,
LJUBLJANA št. 945.

K ODAJI VERSTVO

v Medjimurji v Selaici, Breg z gospodarskimi zidanimi kak zidana hiža z 2 sobama, kühnja, špajz, velki zastrž i 3 pevnice, 1 zidana štala, 2 parmi i 1 klet škednji i gümno 3 hlevi, 3 plügi sadovnjaka, 5 plügov zemle i 3 plügi senožeti, vse to za 150.000 Din i se včasi lahko vseli. Pita se lahko pri slikari

FILIP JOSOVIČ

D. LENDAVAL 57.

Proda se lepo posestvo

z 17 orali zemle, gorice, les, travniki i. t. d. cena 120.000 dinarov. Zglasiti se je pri posestniku

ANTON TOMAŽIČ

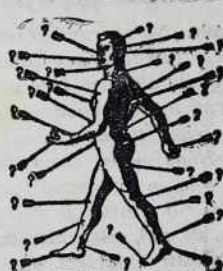
VELKA p. MARIJA SNEŽNA št. 57. 3 minute od cerkve.

Vskovrstne sirove in svinjske kože

kupuje po najvišji dnevni ceni

Franc Trautmann
Murska Sobota
Cerkvena ulica 191.

Vaše telo

rabi gojenje, da ostane zdravo. Za pravo gojitev tela je dober že od nigdašnji časov pravi Fellerov lepodišeci „Elsafluid“. On pripela oslabeno telo k novoj moči i svežosti, oživlja živce i ajačove mišice i žile i dobro dene vsem delom tela.

Ribanje i mazanje z Elsafluidom pospešuje obtok krvi i tak vzdrži telo vsigdar odporno za delo. Pranje z Elsafluidom okrepi trüdne oči, miši živci i lehša bolečine. V zvünešnoj i notranjoj porabi da zanesljivo varstvo proti našasti, influenci, gripi, zgrabljivim boleznim i prehladi. Razredčen v vodi je dober za pranje grla i vüst. Več 30 let je prilüben zavolo vnostranske zvünešaje i notranje vporabe, kak zanesljivo domače sredstvo i kozmetikum. Bogšji je od Francuske vinovice.

Zahtevajte v lekarnaj i trgovinaj tüdi v najmenšji krajaj Fellerov pravi Elsafluid v poskusni glažekaj po 6 Din dvojni po 9 Din. ali špecialni po 26 Din. Če ne dobite pravoga, naročite naravnost po pošti i Vam pride pri več včup falej. Po pošti pride 9 poskusni ali 6 dvojni ali 2 špecialni kautici 62 Din. 18 poskusni, 12 dvojni ali 4 špecialne 102 Din. 54 poskusni ali 36 dvojni ali 12 špecialni 250 Din.

Naslov jasno napišite: Lekarnar
EUGEN V. FELLER
Stubica Donja Centrala 146.
Hrvatska.